

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

งานของแผ่นดิน ต้องทำให้สมเกียรติ

สรุปตลอดวันที่ ๒ พฤศจิกายน ทองคำได้ ๒ กิโล ๓๙ บาท ๖๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๕๑๕ ดอลลาร์ กฐินทองคำได้ ๒๙ กอง กฐินเงินสดได้ ๓๖ กอง เงินโอนได้ ๕๒๐ กอง รวมเป็น ๕๔๕ กอง ทองคำที่ได้ทั้งหมดเวลานี้ มอบเข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้มอบรวมทั้งหมดได้ ๕,๒๘๗ กิโลกรัม ที่มอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ๕,๐๕๙ กิโลกรัม กฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้น สำหรับกฐินทองคำได้ ๒๕,๙๒๖ กอง เท่ากับน้ำหนักของทอง ๙๔ กิโล ๕๑ บาท กฐินเงินสดและเช็คและเงินโอน ๕๙,๑๓๙ กอง เท่ากับเงินสด ๙๔,๖๒๒,๔๐๐ บาท รวมกฐินทองคำทั้งหมดได้ ๘๔,๐๖๕ กอง ธรรมดาที่เรากำหนดไว้ ๘๔,๐๐๐ กอง เกินไป ๖๕ กอง นี้เรียกว่าได้แล้ว พอใจ เมื่อวานนี้ตอนบ่ายผ้าป่าที่อำเภอศรีธาตุ จ.อุดรฯ ทองคำได้ ๒ กิโล ๓๕ บาท ๗๔ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๗๖ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๘๑๖.๓๒๐ บาท ๒๕ สตางค์

เป็นอันว่ากฐินทองคำ ๘๔,๐๐๐ กองนั้นได้เรียบร้อยแล้ว ยังเกินไปอีก ๖๕ กอง เป็นอันว่าหมดปัญหาสำหรับกฐินที่กำหนดไว้ ๘๔,๐๐๐ กอง ได้ตามนี้เหมาะ เรียกว่าถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย ได้มากกว่านั้นก็ดีขึ้น ถ้าขาดเสียไม่ค่อยดี มันแสดงถึงน้ำใจคน น้ำใจผู้รักชาติ น้ำใจผู้เสียสละ กำหนดเพียงเท่านี้ทำไมจึงไม่ได้ เสียตรงนี้ เสียตรงนี้เสียมากนะ เกินขึ้นไปนั้นแสดงถึงความสามารถ คุณค่าของชาติไทยเรา เกินไว้ ๆ นี้คุณค่าแห่งชาติไทยทั้งนั้น เรื่องมันอยู่ตรงนั้น ทองคำที่ได้เราก็ส่งเรื่อย เมื่อวานนี้ก็ส่งไปเรียบร้อยแล้วเข้าโรงหลอม แล้วส่งตายตัวไปเลยนะ อย่างนั้นละหลวงตาถ้าว่าอะไร ลงออกประกาศขึ้นสนามแล้วยังไงก็ไม่ถอย

นี่สั่งกับทางโรงหลอมเรียบร้อยแล้วให้เขาจัดทองไว้ให้ได้ ๕๐๐ กิโล คือจะขาดจะเหลืออะไรพวกเราจะต้องรับค่าสัตย์คำจริงให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการ เพราะฉะนั้นจึงสั่งให้ทางโรงหลอมเขาจัดทำไว้เลยเพื่อไม่ให้เสียการเสียเวลา แสดงถึงน้ำใจของเรา ความสัตย์ความจริงของชาติไทยเรา ลงจุดไหนต้องจุดนั้นไม่ให้บกพร่อง ว่า ๕๐๐ กิโล ต้องได้ ๕๐๐ กิโล เพราะฉะนั้นจึงต้องสั่งทางโรงหลอมไว้ให้เรียบร้อยเลย ไม่ต้องยุ่งให้เสียเวลาเวลา คือถึงเวลาแล้วอย่างน้อยทองให้ได้ ๕๐๐ กิโลปิ้งเลยในวันมอบนะ ถ้ามากกว่านั้นก็ยิ่งเป็นการดี สำหรับ ๕๐๐ กิโลนั้นยังงี้ก็หลุดไม่ได้ อันนี้ตั้งไว้เลยในงานธนาคารชาติคราวนี้ เพราะเป็นงานของชาติ เป็นงานของแผ่นดินไทยเรา ต้องทำให้สมเกียรติ

เราจึงได้ติดต่อนำทางธนาคารชาติ เรื่องการเงินการทองที่จะนิมนต์พระมาในงานนี้ จัดกันยังไง ๆ ปรีกษาหารือกัน ความมุ่งหมายก็คือว่า ทางธนาคารให้เป็นตามอัธยาศัย เรื่องจตุปัจจัยไทยทานที่จะมาถวายพระซึ่งมาในงานนี้ ๖๑ องค์ ให้เป็นตามอัธยาศัย เช่นเงินอย่างนี้เป็นต้น เหลือจากนั้นเราจะรับทั้งหมด เราจะถวายพระองค์ละเท่านั้น ๆ นี่อันหนึ่ง แล้วส่วนพิเศษซึ่งมีสององค์ มีสมเด็จพระท่าน วัดชนะสงคราม และรองสมเด็จพระ ท่าน จังหวัดเชียงใหม่ นอกนั้นก็องค์ละเท่านั้น ๆ เสมอกันหมด ถ้าทางโน้นมีมากน้อยเท่าไรก็ให้ตามอัธยาศัย เหลือจากนั้นเรารับหมด ถ้าทางโน้นไม่มีเลยเรารับทั้งหมดเลยนะ เพราะเป็นความเห็นชอบของเราเอง แล้วค่อนข้างจะลงเด็ดขาดด้วย ควรให้ได้อย่างนั้นจึงจะเหมาะสมกับงานชาติของเรา

เราทำอะไรเราทำเพื่อชาตินี่นะ เราไม่ได้ทำเพื่อชาติเพื่อเหลือ กลัวหมดกลัวยังอย่างนั้น ซึ่งไม่ควรจะมากำเนิงถึงการสิ้นการเปลือง เพียงงานเท่านี้ของชาติไทยทั้งชาติ เราเอาชาติไทยขึ้นตั้งเลยนะ เอา หมด ๆ ไป ยิ่งเราไปเกี่ยวข้องด้วยในงานนี้ จึงทำเหยาะ ๆ แหยะ ๆ โอ้ย ไม่เอา เรารักษาเกียรติชาติไทยขนาดไหน เช่นอย่างว่างานนี้ก็งานของชาติ แล้วชาติไทยเป็นของเล่นเมื่อไร จึงต้องทำให้สมเกียรติทุกอย่าง คราวนี้ก็ให้ได้ทองคำ ๕๐๐ กิโล เพื่อเทิดเกียรติเมืองไทยของเรา งานนี้เป็นงานที่ระลึก เป็นมหามงคลงานหนึ่งนั่นแหละ จึงต้องพยายามเอาทองคำให้ได้ ๕๐๐ กิโล นี่หมายถึงว่าอย่างน้อยต้องให้ได้เท่านั้น ส่วนมากกว่านั้นเราไม่ว่า

อันนี้เราก็กะไว้เป็นสองพัก คือเงินกฐินทองคำที่ฝากธนาคารไว้ เราจะถอนออกมาให้พอเหมาะกันกับทอง ๕๐๐ กิโล เศษเหลือจากนั้นเราจะเอาไว้ในธนาคารเพื่อวงดข้างหน้า คือเราจะมอบทองคำเข้าสู่ธนาคารแต่ละครั้ง ๆ ไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ ที่เศษเหลือจาก ๕๐๐ แล้วเราก็ไม่ถอนหมด เอาไว้ตามนั้นแหละ ถ้าหากว่าไม่พอเราจะถอนออกมาหมด ในกฐินทองคำ ๔๔,๐๐๐ กองเป็นอย่างน้อยนะ เงินที่เข้าสู่ธนาคารแล้วเราจะถอนออกมาหมดให้พอกับทองคำ ๕๐๐ กิโล ถ้าถอนออกมาหมดแล้วยังไม่พอ เราจะถอนเงินในโครงการนั้นที่เวลานี้มีอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๕๐ ล้าน เรียกว่าโครงการช่วยชาติ ถ้ายังไม่พอ ถอนออกมาจากธนาคารที่ให้นามว่ากฐินทองคำ ถอนออกมาแล้วยังไม่พอ เราจะถอนนี้อีก เอาจนพอ ให้ได้ ๕๐๐ กิโล

สมมุติว่าทองคำที่ได้ทั้งหมดนี้มีมันพออย่างนี้นะ เราก็เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าจะไม่ถอนเลย กฐินทองคำเราจะพักไว้เสียก่อนเพื่อวงดหน้า นั้นเป็นอย่างนั้นนะ เรากะไว้ ๆ ไม่ให้บกพร่อง จะขาดไม่ได้ หากทองคำเราได้มันเศษมันเหลือเท่าไรในคราวนี้ อยู่ในวงที่เราจะนำมาเข้านี้แหละ มันเศษมันเหลือเท่าไรถ้าเป็นทองแท่ง เช่น ๑๒ กิโลครึ่งเราก็เอาเข้าพร้อมเลย ๆ มีกี่แท่งในระยษนั้นเอาเข้าหมด ถ้าไม่พอก็อย่างนี้

เรียนให้ทราบ กว่าจะออกมาหมดเลยจนพอ ให้พิจารณาเสียก่อน เพราะนี่เวลายังอีกตั้งเดือนเต็ม ๆ นี่กะว่าจะได้เพิ่มมาอีก ๆ ถ้าไม่ควรไปยุ่งกับเงินกองกฐินในธนาคารเราก็ไม่ยุ่ง เราจะเอาเงินนี้ใช้เลย อันนั้นไว้พักหลัง ซึ่งอย่างน้อยก็ ๕๐๐ เหมือนกัน เอาให้เป็นอย่างนั้น

พี่น้องทั้งหลายฟังให้ดีนะ หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายไม่น่าอ่อน ๆ แอ ๆ นะ คิดทุกอย่างเต็มหัวใจ ไม่ใช่ว่าโผผางปึงปึงออกมา เอา ๆ ไม่นะ เราคิดทุกอย่างนะชาติไทยเรามีเกียรติขนาดไหน รักษาเกียรติชาติไทยรักษากันยังไง รักษากันแบบอ่อนแอท้อแท้เหลวไหลหรือ อย่าให้เห็นนะในเมืองไทยของเรา คราวนี้เป็นคราวสำคัญมาก ล้อแหลมต่ออันตราย อู๋ย หุดหวิด ๆ นะผ่านมานี้ โธ่ เราถึงขนาดร้องไห้อีกซะนะ เราก็ไม่เคยร้อง มันสะเทือนเอามากนะ เพราะฉะนั้นมันถึงออกแบบผิงเลยซิ ทีนี้เราจะเทิดเกียรติเมืองไทยของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างเวลานี้ค่อยพอเป็นไป ก้าวเดินได้สะดวกสบายแล้ว ทางธนาคารชาติซึ่งเป็นหัวใจของชาตินั้นแหละมาชี้แจงให้เราทราบทุกอย่าง ๆ เราจึงเป็นที่พอใจตามที่ธนาคารชาติมาชี้แจงให้เราทราบ ว่าเวลานี้เบาใจขึ้นมากทีเดียว ทุกอย่างค่อยไหลมาเป็นมา ๆ

เราจึงเทิดเกียรติชาติไทยของเราด้วยทองคำ นี่คือหัวใจของชาติ อยู่ในนี้หมดทีเดียว ถ้าอันนี้ไม่มีเสียอย่างเดียวชาติไม่มีความหมาย เขาจะเรียกเมืองไทยเมืองหมา ๖๒ ล้านตัวก็จะไปเถียงเขาได้ยังไง ๖๒ ล้านตัวยังงี้ ก็ทองคำเพียง ๑๐ ตันเท่านั้นก็ไม่ได้มันได้เรื่องได้ราวอะไร ทั้ง ๆ ที่หัวหน้าประกาศบ้าง ๆ หัวหน้าก็หมาตัวหนึ่ง หัวหน้าหมา เขาว่างั้นหลวงตาไม่กล้าเถียงเขาอะ ลูกศิษย์คนไหนเก่งก็ไปเถียงเขา ไม่มีเหตุมีผล มันถูกต้องตั้งเขาว่า ถ้าเราฟาดได้ ๑๐ ตันจริง ๆ แล้วมา บอกงี้เลย โบกมือ ฟิงซิ ตลกด้วยนะ ให้สูมาทั้งโคตรเลย สูที่มาชี้หน้าตำทอกู สูได้ทองคำมาก็หยิบมือ อันนี้ทั้งประเทศไทยของกูนี้ได้ถึง ๑๐ ตัน มึงรีบออกไป ไม่งั้นมึงจะหมดทั้งโคตรเขี่ยลงทะเลเลยเดี๋ยวนี้ ว่างั้นเข้าใจไหม นั่นเราพูดได้อย่างสบาย เพราะเรากำหนดทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว

หากว่ามีอะไรขึ้นมา เราจะปิดลูกศิษย์ไว้ข้างหลัง เราออกหน้าที่เดียว เราเป็นผู้บงการเป็นผู้บอกทุกอย่าง สมมักสมหมายทุกอย่างแล้ว จะไปยอมให้ลูกศิษย์บอบช้ำได้ยังไง หลวงตาต้องฟัดเลย หมัดมีสองหมัดชัดเลย ถ้าไม่พอยืมหมัดหมามาอีกชัดอีกหมาในวัดเรานี้มีตั้ง ๙ ตัว ๑๐ ตัวน้อยเมื่อไร ตัวหนึ่งหมัดมันมีมากขนาดไหน เพียงตัวเดียวนี่ก็พอแล้วเรา พวกนั้นตกทะเลเลย เข้าใจไหม นี่ละที่เขาว่าหลวงตาพูดตลก มันหากมีของมันอยู่ในนั้น มีแสบ ๆ อยู่ในนั้นเป็นคตอยู่ในนั้น ไม่ใช่เราพูดตลกแบบโลก

ๆ นะ มีแย็บอยู่ในนั้น เอาเป็นคติได้ทั้งนั้น เรียกว่าเราไม่มีถอย เอาจนหมดเนื้อหมดตัว
หมาในวัดไม่มีเหลือ หมัดไม่มีเหลือ ขนหมาก็ไปด้วยกันเลย

เราเป็นเจ้าของสมบัติจะให้ใครมาแตะต้องได้ยังไง สิ่งนี้ใหญ่โตที่สุด หัวใจของ
ชาติอยู่จุดนี้ เราต้องเอาตรงนี้ซิ ได้คิดหมดแล้วนะก่อนที่จะออกพุ่งออกมา จึงต้องเอา
ให้ได้ ๑๐ ตันคราวนี้ ถ้าได้แล้วสง่างามมาก ดอลลาร์เราก็ไม่น่าจะต่ำกว่า ๑๐ ล้าน
แหละ เราจะอดเอาจนได้นั้นแหละ ถ้าได้ทองคำ ๑๐ ตันแล้วจะอดเอาให้ได้ ๑๐
ล้าน เพราะเวลานี้ได้ ๗ ล้านแล้ว กว่าจะไปถึงนั้นก็ได้อีกมากมาย เราก็อด ๆ เอา ถ้า
ใครเปลืองฉวยมับเลย ทั้งอดทั้งฉวย มันมีหลายแบบ จะเอามาช่วยชาติเราเป็นไรไป
ฉวยจากนั้นปีบเข้านี้ปีบ เนอะ มันไม่ไปไหน

นี่เราก็ค่อยเบาใจไปแล้วละ คือได้ตกลงกับช่างหลอมเขาหมดเรียบร้อยแล้ว ให้
เอามาครบ ๕๐๐ ไร่เลย ทางนี้เราจะพิจารณาเอง ชาติเหลือเท่าไรเราจะเป็นผู้รับ
พิจารณาทุกอย่าง ๆ จากนั้นก็เที่ยวตีกวั้นเอาตามนั้น ไม่พอเท่าไรระวังให้ตีกระเป่า
ใคร เชื้อ ๆ ไม่ได้นะ หลวงตาเป็นโจรไม่เหมือนใครนะ ทุกอย่างเด็ดขาด ฉลาดเสีย
ด้วยเรื่องกระเป่าคนนี้ปีบเลยเชียะ

แต่เราเบาใจไว้แล้วละ ไม่ได้คิดว่าจะเป็นการจะต้องวิ่งเต้นหามาให้ เรารู้สึกว่
มันเบาใจอยู่แล้ว คิดว่าพอไว้เลย จากนั้นถึงโน้นพอว่างั้นเลย รวมทั้งบัญชีของเราก็มีอยู่
แล้ว แต่ถ้าหากว่าไม่จำเป็นนักเราก็ไม่กวนมากตามความจำเป็นที่เราจะไปถอนออกมา
ๆ เท่าที่จำเป็นซึ่งเรากำหนดไว้ ๕๐๐ กิโล เหลือจากนั้นแล้วเราก็จะพักเงินเหล่านี้ไว้ใน
บัญชีเสียก่อน งวดหน้าจึงค่อยจะถอนออกมาเลย เป็นงวด ๆ แต่ละงวดนี้จะไม่ให้ต่ำ
กว่า ๕๐๐ กิโล งวดหนึ่ง ๕๐๐ งวดที่สองก็เป็น ๑ ตัน ทองคำเพียง ๔ ตันกว่าต้องได้
เราได้มาแล้วตั้ง ๕ ตันกว่าแล้วเวลานี้ ต้องได้แน่ ๆ ไม่สงสัย แล้วดอลลาร์เราก็จะได้
๑๐ ล้านเข้าไปสง่างามทีเดียว

นี่เงินสดเราก็ดูซิพี่น้องทั้งหลายตั้งแต่ช่วยชาติบ้านเมือง ที่เราบุกใหญ่ที่ได้ทำ
ช่วยชาติเรา ปลุกโรงเรียนไม่ทราบว่ก็ ๑๐ หลังนะ ไม่ใช่บ่อย แล้วโรงพยาบาลมากกว่า
นั้นอีก เป็นตึก ๆ จนกระทั่งถึง ๑๕ ล้านก็มี ส่วนโรงพยาบาลศูนย์ไม่นับละ อันนี้มัน
รวมกันหมดเลย ตึกนี้ก็ประมาณ ๑๐ ล้านกว่าเท่านั้น ส่วนบางแห่งรวมไปหมดทุกอย่าง
ตั้ง ๑๕ ล้านก็มี เช่น ทางหล่มสัก คือเขาขอมากอันนี้ ส่วนตึกจริง ๆ ก็ไม่ได้ถึงนั้น
แหละ ทีแรกเรากำหนดกันไว้ว่า ๑๒ ล้าน ทีนี้เวลาทำมันไม่เป็นอย่างนั้นซิ สระใหญ่ที่
สร้างตึกนั้น ใหญ่ยาวโน้น ขนมาภูเขาจะหมดสักก็ลูกเราก็ไม่ทราบ เอามาถมนี้หมดเลย
ถมจนเต็มหมดแล้วปลุกตึกขึ้นตรงนั้นอีก ยาวเหยียด ๓ ชั้นกลาย ๆ ชั้นที่ ๓ กลาย ๆ
ปลุกอะไรบ้างเขาวางไว้ข้างบน

สองชั้นนี้สำหรับทำประโยชน์เต็มเหนี่ยว ชั้นที่ ๓ มีต้นไม้มีอะไร เราไม่ค่อยสังเกตเห็นอย่างนั้น เป็นแต่รู้ว่าชั้นที่ ๓ เป็นอย่างนี้ แล้วจากนั้นก็ ที่มันจะถึง ๑๕ ล้าน เอ้า ปลุกตึกนี้สำหรับรถขึ้น รถรับคนใช้ชั้นมานี้เข้าตึก ปลุกหลังนี้เรียบร้อยแล้ว คนใช้ลงนี้ปี่ก็เข้าตึก ๆ พอดีผู้ตรวจเขามาพูดที่หลังซิ เราก็มืดทราบนี่ เขาบอกโอย.อย่างนี้ไม่ได้เขาว่าอย่างนั้น แล้วเขามีเหตุผลนี้เถียงเขาได้ยัง มันถูกต้อง เราก็ต้องการเหตุผลอยู่แล้วนี่ ท่านสร้างตึกหลังนี้รถขึ้นรถลงตลอดเวลาตึกนี้จะเอน ตึกนี้จะมึนทรุดเขาว่าอย่างนั้น เพราะชั้นตลอดเวลา มันเกี่ยวโยงกันอยู่ บ้านหลังนี้กับตึกใหญ่นี้ เขาว่าไม่ได้

พอว่าอย่างนั้น ไม่ได้ก็เอ้า ทำใหม่ ฟาดอีกหลังหนึ่ง นั่นเห็นไหม หลังนี้ให้แล้วมันเป็นอย่างนี้ กระทบกระเทือนกับตึกหลังใหญ่นี้ ไม่ได้ ไม่ได้ก็ไม่เอา เอ้า ให้เอาหลังใหม่พอเสร็จจากนี้ก็ขอจากนี้ก็ฟาดสะพานยาวนี้ตัดแต่ถึงโน้น ตึกเขาไม่ใช่เล่น ๆ นะ ไกลจริง ๆ นะ ตึกเขาอยู่โน้น สร้างนี้สร้างห่าง ๆ สร้างสะพานคอนกรีตทั้งมุงทั้งสร้างฟาดแต่ถึงโน้นเลย รวมทั้งหมดมันก็เป็น ๑๕ ล้าน มันไม่ใช่ตึกหลังเดียว ๑๕ ล้านนะ รวมปะเซปะซาเข้าไปอย่างนี้แหละ คือเราไปทำที่ไหนเราจะบอกว่าให้เท่านั้นพอที่เราทำไม่ลงนะ อำนาจความเมตตาและความเหมาะสมยังงี้ ๆ ที่เขาขออันนี้มีเหตุผลยังงี้ เราฟังทุกแง่ทุกมุม เมื่อเหตุผลที่ควรจะอนุเคราะห์จะให้เขาอนุโลมตามเขา เราให้เลย ๆ

เพราะฉะนั้นสร้างส่วนมากเป็นโรงพยาบาล มักจะมีส่วนปลีกย่อยอย่างนี้ตลอด โรงเรียนไม่ค่อยมี มีเล็กน้อย โรงพยาบาลนี้มีแทบทั่วไป สร้างโรงนั้นแล้วมีอันนี้แล้วมีอันนั้นจ่ายให้หมด เสร็จเรียบร้อยแล้วถึงจะทราบได้ว่าหมดเท่านั้น ๆ แน่ะ เป็นอย่างนั้นแหละ ไม่ว่าทำที่ไหน ยิ่งที่ลาดยาวนี้ด้วยแล้ว เราก็คิดไว้แล้วยังงี้ก็ไม่ผิด เพราะเขาก็จนตรอกจนมุมเต็มที เราไปสงเคราะห์เขาก็ทราบแล้ว ทีนี้เราก็ตราบของเราอีกว่าจนตรอกจนมุมเราจะช่วยยังงี้บ้าง จะต้องพิจารณาเหตุผลสมควรที่จะสงเคราะห์เมื่อไรจะเพียงเท่านั้นเป็นไปไม่ได้ละ มันจะต้องได้สงเคราะห์กันตามสมควรนี่อันหนึ่งนะ

นี่ก็ ๒ หลังแล้ว เขากะมาตามโครงสร้างละมั้ง ดูว่า ๒๐ ล้านว้างั้น เขาบอกมาเราก็คงฟังไว้เท่านั้น ๒๐ ล้านมันไม่อยู่เรื่องอยู่นะ คือความจำเป็นที่จะมีเกี่ยวกับเขาที่มาขอจากเรา ตามที่เราคิดไว้มันไม่ผิดนั้นแหละ เวลารวมนั้นรวมนี้เข้าแล้วมันจะมากนะ เอ้า เท่าไรช่างมัน ถ้าเสียตายอย่าทำว่าอย่างนี้เลยนะ เมื่อพอทำได้แล้วเอ้า ทำ เมื่อพอช่วยกันได้ เอ้า ช่วย นั่นถึงถูกนะ นี่ละอันหนึ่ง เขากำลังทำแปลนแล้วรื้อออกทั้งหมดทั้ง ๒ แห่งนั้นเราเสียค่ารื้อถอนให้หมดนะ เพราะไม่ให้เสียเวลา เขาก็ไม่ได้มาเถียงเอากับเราแหละ แต่ทางงบประมาณกว่าจะตกมาเป็นปีนั้นซิ ทีนี้เราก็คงเมื่อตกลงกันแล้วเราก็คง

จะให้สร้างขึ้นเลย มันก็เสียเวลาไปอีก ตกลงก็เอา ไม่ต้องไปเกี่ยวกับงบประมาณละ
เอา เสียค่ารถออนให้ทั้งหมด ๗ แสนกว่าละมั้ง ๒ แห่ง

โยม ๗ แสนกว่าครับ

หลวงตา เออ นี่ละค่ารถออน ของเก่าที่มันชำรุดทรุดโทรมรถออนออกหมด ให้
ค่ารถออนเขา ๗ แสนกว่า เพื่อให้ทันเวลาของเรา

นี่ละความปึกแผ่นมันคงอยู่กับความรักชาติ ความเสียสละ ความสามัคคีกันนะ
เวลานี้เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชาติไทยเรา รอบด้านเขามองจ้อมาเป็นตาเดียว
กันเลย เขาจะดูความสามารถของเมืองไทยเรา แสดงถึงความรักชาติ ความเสียสละ
เป็นไปมากน้อยเพียงไร นี่เขาจะดูเรา ไม่ต้องสงสัยเขาดูอยู่แล้ว แล้วเราก็อำนาจของเรา
อยู่แล้ว ความรักชาติกับความเสียสละมันก็ไปพร้อม ๆ กัน ของเราก็มีพร้อมอยู่แล้ว
เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงทำให้เต็มเหนี่ยวเวลานี้ เป็นเวลาที่สมควรอย่างยิ่ง เช่น ทอง
คำ เราจะได้ในเวลาอย่างนี้เท่านั้น นอกจากนี้แล้วใครไปหาทองคำมามอบให้ เอา นี่
ทองคำอย่างนี้ไม่มีนะ

นี่เป็นเวลาจำเป็นเหตุผลพร้อมแล้ว ที่เราจะได้ทองคำซึ่งเป็นลมหายใจของชาติ
เข้าสู่คลังหลวงของเรา เป็นเวลานี้เท่านั้น จึงต้องขอขบิณฑบาตจากบรรดาพี่น้องทั้ง
หลายตามเหตุผลโลกที่เหมาะสมแล้วเวลานี้ ถ้าเลยเวลานี้แล้วจะไม่ได้นะ ทองคำจะ
ไม่ได้ เราเกิดมานี้หนักไม่ได้ยืมว่าใครเอาทองคำมาโยนให้คลังหลวงเท่านั้น ๆ โดยไม่
มีเหตุผลโลกอะไร ไม่เคยเห็น นี่มีเหตุผลโลกจึงได้ทองคำมาถึง ๕ ตันกว่าแล้ว มา
ด้วยเหตุผลหาซื้อตำหนักไม่ได้นะ ถึงเราจะได้ ๑๐ ตันหรือ ๒๐ ตันก็หาเหตุผลมาตำหนัก
เราไม่ได้เวลานี้ เป็นเวลาที่เราช่วยชาติของเราจากความล่มจมเข้าใจเหอ จึงว่าเหมาะ
สมแล้วพี่น้องทั้งหลายฟังทั่วหน้ากันนะ จำเอา

เรื่องความอยู่ร่วมกันเป็นส่วนรวมต้องเป็นเหมือนอวัยวะเดียวกัน อย่าแตกอย่า
แยกอย่ายุอย่าแหย่ อย่าทำลายกัน ซึ่งเป็นการทำลายตน เราอยู่ดี ๆ สังขารร่างกายดี
เอามัดมาจิ้มลงไปนี่ดูซิ เลือดสาดออกมานี้เป็นยังไง เป็นของดีไหม ต้องหาหยุกหยา
เจ้าของเจ็บปวดแสบร้อนหาหยุกหยา จะหายได้มากน้อยเพียงไรก็ต้องได้ยุ่งกันอยู่โดย
ดี นี่ชาติไทยของเราเมื่อมีความพร้อมเพียงความสามัคคีกันแล้วก็เหมือนอวัยวะดี อยู่
ร่วมกันเป็นผาสูก การประกอบหน้าที่การงานก็สะดวกสบายเพราะอวัยวะสมบูรณ์ไม่มี
อะไรบกพร่อง เมืองไทยของเราก็ดีมีความรักซึ่งกันและกัน ประหนึ่งว่าอวัยวะเดียวกัน
เกิดมาด้วยบุญด้วยกรรม มาอยู่ร่วมกันแล้วก็ให้มีความรักกัน มีความพร้อมเพียง
สามัคคีกัน อย่าถือสีถือสากันอย่าง่ายตาย ไม่เหมาะสม ให้เราเล็งถึงจุดใหญ่เป็น

สำคัญ ชาติไทยของเราอยู่ได้ด้วยจุดใหญ่ นะ ถ้ามีการแตกร้างสามัคคีกันนี้ข้าศึกเข้ามาได้ง่ายด้วย ถ้าเรามีความแน่นหนามั่นคงนี้ เข้ามาไม่ได้ง่าย ๆ นะ ให้รักษาอันนี้ไว้ให้ดี

เรื่องศีลธรรมพี่น้องทั้งหลายอย่าปล่อยอย่างวางนะ การประกอบศีลธรรมเป็นสมบัติประจำใจ ใจนี้เคยพูดแล้วว่าไม่เคยตายว่าอย่างนี้เลย เอ้า ยันกันเลย นี้ได้เรียนมาแล้ว ปฏิบัติมาเต็มเหนี่ยวแล้วเรื่องใจดวงนี้ จิตตภาวนา พุทธศาสนานี้เท่านั้นที่จะเรียนวิถีทางเดินของจิต เกิด แก่ เจ็บ ตาย ตกนรกหมกไหม้ขึ้นสวรรค์ ขึ้นพรหมนี้เป็นวิถีทางเดินของจิตที่เป็นไปด้วยบุญด้วยกรรม กรรมดีกรรมชั่ว กรรมชั่วพาลงกรรมดีพาขึ้น นี้ติดอยู่กับนี้ นอกนั้นไม่ติด สมบัติเงินทองข้าวของอะไร ๆ ก็ตามไม่ติด ส่วนบุญกับบาปติดอยู่ในใจ ใจเป็นของไม่ตาย เอ้า ติดตามไปเรื่อย ๆ ทุกข์ยอมรับว่าทุกข์แต่ความฉิบหายของจิตไม่มี จิตไม่ตาย แล้วไปที่ไหนก็ได้ ๆ จนกระทั่งชำระซักฟอกให้บริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวแล้วเหมือนพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ จำขึ้นเลยนี้

นี่ตายที่ไหนดูซิ หมดแล้วเครื่องพาหมุนให้ไปเกิดที่นั่นตายที่นี้ คือใจจริง ๆ ไม่ได้ตายนะ ใจเข้าไปสร้างใดก็เรียกว่าร่างนั้นเกิด เช่น เกิดเป็นสัตว์เป็นบุคคล แต่ใจนี้ไม่ตาย หากอาศัยบุญกรรมที่อยู่ในนี้พาไปเกิด ถ้าเป็นกรรมชั่ว ไปเกิดเป็นสัตว์ เป็นเปรตเป็นผี นรกอเวจี นี้กรรมชั่วพาจิตดวงนี้ ไสจิตดวงนี้ไป เจ้าของมันแหละทำตัวเองด้วยความสมัครใจ ด้วยความลืมนื้อลืมตัว ไม่เชื่อความจริง ไม่เชื่อบาปเชื่อบุญ ทำแต่บาป บาปบุญไม่ได้เข้าใครออกใคร อยู่กับการกระทำดีทำชั่วของตัวเอง ถ้าทำดีก็เป็นฝ่ายดีไป เป็นบุญเป็นกุศล ถ้าทำชั่วเป็นชั่วไป เป็นบาปเป็นกรรมพาลงนรกได้ไม่สงสัย

ใครอย่าเก่งกว่าศาสดานะ พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้นี้ทรงบำเพ็ญพระบารมีมาเท่าไร ก็บอกแล้ว ๓ ชั้นนะ พระพุทธเจ้าชั้นเยี่ยมที่สุดทรงสร้างบารมีถึง ๑๖ อสงไขย แสนมหากัป

ชั้นที่ ๒. ๘ อสงไขย แสนมหากัป

ชั้นที่ ๓. ๔ อสงไขย แสนมหากัป จึงเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมาสั่งสอนโลกได้ ทุกสิ่งทุกอย่าง สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทั้งหมด เพราะรู้ชอบเห็นชอบทุกอย่างแล้วสอนมาไม่ผิด เราคนไหนที่จะเก่งกว่าพระพุทธเจ้า ไปปลงด้วยอำนาจแห่งความมิดความบอดของตัวเอง มันจะลงนรกทั้งนั้นแหละไม่ไปอย่างอื่น ถ้าใครเก่งกว่าศาสดาแล้วจมนั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ขึ้นนี้เลย นี้ศาสดาองค์เอกที่จะตรัสรู้มาสั่งสอนสัตว์โลกเป็นของเล่นเมื่อไร นี้ก็มีเพียงพระองค์เดียว เพราะทำความปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้านี้ตามที่ท่านแสดงไว้ เวลาท่านเสด็จลงมาจากชั้นดาวดึงส์ โปรดพระมารดาของท่านลงมา นี้ ท่านเปิดใจเปิดพระทัยของท่านแสดงฤทธิ์ของศาสดาจารย์เวลานั้นให้เห็นทั้ง

พวกสวรรค์ชั้นพรหม เห็นมนุษย์ เห็นทั้งนรกอเวจีให้เห็นทั่วหน้ากันหมด ทีนี้ใครก็เกิดความอัศจรรย์ละซิ

พระพุทธเจ้าแสดงฤทธิ์ให้เห็น เมื่อเห็นแล้วใครก็มีความกระหึ่มยั้มย่องต่อความเป็นศาสดา ปราธนาเป็นพระพุทธเจ้า ปราธนาเป็นพุทธภูมิเวลานั้นไม่ทราบวาก็ล้าน ๆ คน ใครอยู่ที่ไหนมันก็เห็นหมด เห็นเรื่องความจริงทั้งหลายที่มีมาดั้งเดิมแต่ไม่เคยเห็น ปิดอยู่ี่ เวลานั้นเป็นฤทธาคักตานุภาพของพระพุทธเจ้าเปิดออกหมด ให้โลกทั้งหลายได้เห็นชัดเจนตามความจริงนั้น ตั้งแต่สวรรค์ชั้นพรหมมานี้เห็นหมด ลงนรกอเวจีเห็นไปหมด อันนี้พระพุทธเจ้าผู้แสดงฤทธิ์เดชก็เห็น เห็นพระพุทธเจ้ามันก็เกิดความอัศจรรย์ในพระพุทธเจ้า ปราธนาพุทธภูมิอยากเป็นพระพุทธเจ้า นี่ในตำราบอกชัดไว้อย่างนั้นนะ

ทีนี้เวลาปราธนามากต่อมากนี้ พระพุทธเจ้าก็ทรงรับสั่ง เออ การปราธนาเป็นพระพุทธเจ้านี้ก็เป็นฝ่ายดีทำอย่างนั้นนะ ก็ยอมรับว่าเป็นของดี แต่ที่จะให้เป็นไปตามความมุ่งหมายนั้น เหล่านี้จะได้ ๑ คนนั้นเห็นใหม่ท่านว่า คนที่ปราธนาเป็นพระพุทธเจ้ามากขนาดไหน จะได้เป็นพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริงนี้อย่างมาก ๑ คน เพราะยากที่สุดความเป็นพระพุทธเจ้า ด้วยเหตุนี้พระพุทธเจ้าจึงมาอุบัติได้เพียงพระองค์เดียว ก็พระองค์ทรงรับสั่งไว้แล้วว่า การที่เป็นพระพุทธเจ้านี้เป็นของที่ยากแสนสาหัส ไม่เอาจริงเอาจึงสมมุขิของศาสดาที่จะเป็นพระพุทธเจ้าได้แล้ว เป็นไม่ได้ท่านว่า คือไปก็ไกล ไกลไปเสีย ไม่ได้ไปละซิ อู๊ย.ไม่ไหวแหละ หลับครอก ๆ เหมือนพวกเรานี้แหละ

ทางจงกรมนั้นคือทางไปสวรรค์นิพพาน ทำไว้ให้มันนะ ทางจงกรมอยู่ทุกแห่งทุกหน ทางพระก็มีทางในครวก็มี ทำไว้เพื่อไปสวรรค์นิพพาน เอ้า ลงไปจะไปสวรรค์นิพพาน พอเดินก้าวไปมันไม่ก็ก้าวละ เหนื่อยแล้วแวะเข้าหมอนเสีย แวะเข้าเสื่อเสีย ตกลงเลยไม่ถึงสุดทางจงกรม ถึงสวรรค์นิพพานได้ มันแวะเข้าเสื่อเข้าหมอนไปเสียหมดเข้าใจหรือ แล้วจะพูดอะไรที่ใครปราธนาแม้แต่ทางจงกรมไม่ได้ยาวอะไรนัก มันยังไปไม่ถึง แวะเข้ามาหมอนเสีย เสื่อเสีย เรากลับเหลือเกิน กลับพวกนี้จะแวะ เดี่ยวนี้หรือหลับครอก ๆ อยู่ก็มีไม่รู้มันไปหาเสื่อหาหมอนไม่ทันหลับครอก ๆ อยู่ตามนี้ก็

ไม่รู้
นี่ละพระพุทธเจ้าปราธนา ทีนี้เวลาได้ตรัสรู้มาแล้วเรียกว่าโลกนี้ไม่มีใครเสมอเหมือนเลย นี่ละความรู้ที่เป็นขั้นในจิต อำนาจของธรรมที่แสดงมาเปิดสิ่งที่ปิดบังคือกิเลสประเภทต่าง ๆ ออกหมดโดยสิ้นเชิงจำไปหมดเลย นั่นละจึงได้สอนโลกด้วยความรู้อย่างเห็นจริง จึงเรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ไม่มีผิดมีเพี้ยน แล้วใครจะเป็นผู้สามารถลบล้างศาสตามีหรือ จะเป็นไปได้หรือ ถึงเป็นไปไม่ได้มันก็ไม่ถอยกิเลส

นะ เรื่องจะถอยต่อธรรมทั้งหลายไม่ถอย มันต้องลบตลอดเวลา ใครจะทำถูกทำดีขนาด ไหนก็ตาม กิเลสมันจะตำหนิทั้งนั้นแหละ ถ้าเป็นทางกิเลสนี้ก็ล่อมไปได้สบาย ๆ ใ้ ระวังอันนี้ให้ดี เรื่องของอรรถของธรรมซึ่งเป็นของดีงามนี้ กิเลสจะตามเหยียบตามย่ำ ไปหมดแหละ บาป บุญ นรก สวรรค์จะไม่มี มีแต่ความเพลิดความเพลิน ความสุขเอา เผากิน เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มสัตว์เต็มบุคคล นี่ละตัวจอมปลอมที่จะทำลายความจริงที่ พระพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว มันจะไม่ยอมให้ฟังเสียงพระพุทธเจ้า มันจะลงตรงนี้นะ ใ้ ระวังให้ดี ฝืนให้ดีนะไม่อย่างนั้นจจริงจัง ๆ

เราก็สุดหัวใจแล้วว่าที่สอนพี่น้องทั้งหลาย นี่สอนภูมิของหนูก็ตามเราไม่ได้สงสัยใน การสอน ไม่ได้หลับตาสอนนี่นะ ลืมตาตามตาของหนูของช่างนั้นแหละ ตาหนูตาช่างมี เหมือนกัน ตาช่างตาใหญ่เห็นได้ไกล มองไปได้ไกล ตาหนูมันเห็นแค่นี้ก็เอา เราถึงเป็น ตาหนูแค่นี้เราก็เอาแค่นี้ แต่แค่นี้เราก็ไม่ไหวแล้วแหละ บางคนมันยังป็นหาเสื่อหา หมอน กำลังเทศน์อยู่มันยังป็นหาเสื่อหาหมอนเข้าใจไหมละ อู๊ย.ลำบากนะสอนคน เอา ละพอ ต่อไปนี้จะให้พร

อ่านธรรมะหลวงตามันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.or.th